

5) jebkurā gadījumā piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Prasība pret Eiropas Savienības Padomi un Eiropas Kopienu Komisiju, ko iesniedza Société des Plantations de Mbangwa "SPM" 2005. gada 18. martā

Pamati un galvenie argumenti

(Lieta T-128/05)

Ar Komisijas 2004. gada 7. decembra Lēmumu K (2004) 4031, ar ko atbilstīgi Padomes Direktīvai 92/43/EEK⁽¹⁾ pieņem Kopienas nozīmes teritoriju sarakstu kontinentālajam biogeogrāfiskajam reģionam⁽²⁾ uz prasītājiem piederošajiem īpašumiem tiek attiecināts šajā direktīvā noteiktais aizsardzības režīms.

(2005/C 171/39)

(tiesvedības valoda — franču)

Prasītāji cita starpā norāda, ka apstrīdētais lēmums nav pamatots ar nepieciešamību, samērojot augstākas vispārējās intereses un pilsoņu un reģionālo iestāžu tiesības.

Prasītāji norāda, ka, tā kā nav pareizi izstrādāts vajadzīgais pamats vērtējumam par nepieciešamajiem finansēšanas izdevumiem, un tā kā nav izstrādāts rīcības plāns, kas jāpieņem saskaņā ar Direktīvas 92/43/EEK 8. pantu, kas līdz ar to nebūtu bijis izsmelošs, apstrīdētais lēmums ir pretrunā minētajai direktīvai.

Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesā 2005. gada 18. martā izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Eiropas Savienības Padomi un Eiropas Kopienu Komisiju, ko cēla Société des Plantations de Mbangwa "SPM", Duala [Douala] (Kamerūna), kuru pārstāv Pjērs Solērs-Kuto [Pierre Soler-Couteaux], *avocat*.

Prasītājas prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

Prasītāji tāpat iebilst, ka Austrijas pilnvaru sadalījums nenodrošina Direktīvā prasīto aizsargājamo teritoriju tīkla izlīdzināšanu, un ka faktiski visos gadījumos aizsargājamās teritorijas beidzas pie pavalstu robežām, kas pēc prasītāju domām ir kļūdaini gan no Kopienu tiesību, gan no dabas aizsardzības viedokļa.

1) piespriest Komisijai un Padomei solidāri atlīdzināt prasītājas zaudējumus EUR 15 163 825 apmērā;

2) piespriest Padomei un Komisijai atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

Prasītāji arī uzskata, ka Komisija apstrīdētajā lēmumā nav skaidri un nepārprotami norādījusi uz sugām un dzīvotnēm, kas saistītas teritorijām, kas šobrīd uzskaitītas ka Kopienas nozīmes teritorijas, kurām faktiski ir Kopienas nozīme.

Pamati un galvenie argumenti

Nobeigumā prasītāji norāda, ka ciktāl tas skar ar prasītājiem saistītās teritorijas, lēmuma pamatu veido kļūdainas tehniskās ziņas, un ka tādēļ attiecībā uz noteiktām sugām un dzīvotnēm teritorijas ir kļūdaini atzītas par Kopienas nozīmes teritorijām.

Prasītāja Kamerūnas Republikā un citās valstīs ražo, pārstrādā un laiž tirgū eksportam paredzētus banānus. Lai šos banānus laistu tirgū Kopienas teritorijā, prasītājai ir no tirgus dalībniekiem — importētājiem jāsaņem importa sertifikāti, tāpēc, ka tā nav tirgus dalībnieks Kopienas tiesiskā regulējuma izpratnē un tā nav integrēta Eiropas vai multinacionālā grupējumā.

⁽¹⁾ Padomes 1992. gada 21. maija Direktīva 92/43/EEK par dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzību (OV L 206, 7. lpp.)

⁽²⁾ OV L 382, 1. lpp.

Prasītāja norāda, ka tirgus dalībnieki — importētāji sev par labu atkāpjas no Kopienas tiesību normām, ar ko iedibināts Kopienas režīms banānu importam, izrakstot pārmērīgus un nesamērīgus rēķinus par sertifikātiem, ievieš importa nodevu ĀKK banānu importam, kam parasti piemēro 0 procentu likmi.

Prasītāja uzskata, ka, neņemot vērā vienu ļoti atšķirīgu tirgus dalībnieku kategoriju, proti, ĀKK "neatkarīgos" ražotājus, jo tie nav tirgus dalībnieki un nav integrēti Eiropas multinacionālā grupējumā, un nepieņemot attiecīgus pasākumus, lai novērstu sekas tā sekas, lai gan Komisijai ir jāizvairās iespaidot parastas darījumu attiecības starp personām, kuras atrodas dažādos uzņēmējdarbības veikšanas posmos, Padomes un Komisijas attieksme ir bijusi tāda, kas rada ārpuslīgumisko atbildību.

Prasītāja tāpat atsauca uz acīmredzamu Padomei un Komisijai piešķirtās rīcības brīvības robežu pārkāpumu, balstoties uz pieciem saistītiem pamatiem:

- tāda tiesiskā regulējuma pieņemšana, kas veicina pret konkurenci vērsta darbības;
- nav veikti pasākumi, lai novērstu šo pret konkurenci vērsto darbību sekas;
- tiesiskās palāvēības un tiesiskās drošības aizsardzības principu pārkāpums;
- nediskriminācijas principa pārkāpums;
- brīvas profesionālo darbību veikšanas principa pārkāpums.

Prasītāja tāpat atsauca uz EKL 81. un 82. panta pārkāpumu, ko pieļāvuši tirgus dalībnieki.

Prasība pret Eiropas Kopienas Komisiju, ko *Nederlandse Vakbond Varkenhouders* u.c. iesniedza 2005. gada 14. aprīlī

(Lieta T-151/05)

(2005/C 171/40)

(tiesvedības valoda — holandiešu)

ko cēla *Nederlandse Vakbond Varkenhouders*, reģistrēta Lunterenā (*Lunteren*) (Nīderlande), Mariuss Sheps [*Marius Schep*], ar dzīvesvietu Lopikā (*Lopik*) (Nīderlande), un *Nederlandse Bond van Handelaren in Vee*, reģistrēta 's-Gravenhage (Nīderlande), kuru pārstāv Johanness Kneppelhouts [*Johannes Kneppelhou*] un Monika Šarlote van der Kādēna [*Monique Charlotte van der Kaden*], kas norādīja adresi Luksemburgā.

Prasītāju prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

- atzīt prasību par atcelšanu par pieņemamu un pamatotu;
- piespriest Eiropas Kopienas Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītāji lūdz atcelt Komisijas 2004. gada 21. decembra Lēmumu, ar kuru koncentrācija ir atzīta par saderīgu ar kopējo tirgu (Lieta Nr. IV/M.3605-SOVION/HMG).

Prasītāji norāda, ka Komisija ir pārkāpusi Padomes 2004. gada 20. janvāra Regulas (EEK) Nr. 139/2004⁽¹⁾ par kontroli pār uzņēmumu koncentrāciju (EK "Koncentrācijas regula") 2., 6. un 8. pantu. Kā uzskata prasītāji, Komisija ir kļūdaini nolēmusi, ka norādītajai koncentrācijai nav nekādas ietekmes uz konkurenci dzīvo sivēnu un kaušanas zāģu iepirkšanas tirgū un ka attiecīgajā tirgū nepastāv dominējošs stāvoklis. Prasītāji norāda, ka Komisija apstrīdētā lēmuma apsvērumos ir piemērojusi nepareizu attiecīgā preču tirgus definīciju, jo ir iekļāvuši zāģu tirgu sivēnu tirgū. Turklāt Komisija ir nepareizi definējusi prasītāju ģeogrāfisko tirgu.

Tāpat prasītāji norāda uz pamatošanas principa un pienācīgas rūpības principa pārkāpumu. Kā uzskata prasītāji, Komisija nav devusi prasītājiem pienācīgu iespēju paskaidrot savu nostāju un tai iesniegto informāciju ir atstājuši bez izskatīšanas.

⁽¹⁾ OV L 24, 1. lpp.